

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8714** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Национална агенция по вписванията /НАП/, срещу Решение от № 3059/07.08.2022г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по НАХД № 13994/2021г.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, поради нарушение на материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна и постановяване на ново, с което да се потвърди наказателното постановление. Според касатора, съдът неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в неспазване на сроковете, предвидени с разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН, както и в липсата на дата на нарушението в акта за установяване на административното нарушение. Освен това са изложени съображения за неприложимостта на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – М. П. Г., редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С Наказателно постановление № 572754-F597336/07.05.2021г., издадено от зам.директор на ТД на НАП С., на М. Г., в качеството ѝ на управител на „Ивон Стил 3“ ЕООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл.74, ал.1 от Закона за счетоводството, за нарушение на чл.16, ал.1, т.4, вр.чл.38, ал.1, т.1 от същия закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. По същество решението е неправилно.

От събраните доказателства се установява, че на 14.12.2020 т. в ЦУ на НАП е получена информация, на основание чл.38 ЗСч. от Агенцията по вписванията относно лицата, които не са подали годишен финансов отчет за 2019 г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и не са подали декларация по чл. 38, ал.9, т.2 от ЗСч. След извършена проверка данъчните органи констатирани, че наказаното лице, представляващо дружеството "Ивон Стил 3" ЕООД не е изпълнило задълженията си по чл.38, ал.1, т.1 ЗСч и не е подало ГФО за 2019 г. в законоустановения срок до 30.09.2020 г. С обжалваното решение въззивният съд е отменил наказателното постановление, след като е приел, че в хода на производството пред наказващия орган са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице и по-конкретно: нарушаване сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН; непосочване дата на нарушението в АУАН. Наред с това СРС е приел, че поради липса на настъпили вредни последици се касае за маловажен случай, при което е приложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Според въззивния съд изготвеният на 05.03.2021 г. АУАН е съставен след тримесечния срок по чл. 34, ал.1 ЗАНН, тъй като, както нарушението, така и нарушителят са станали известни още на следващия ден - след 30.09.2020 г. Тези изводи на районния съд не се споделят от касационната инстанция.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, не се образува административно наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Законът поставя давностен срок за съставяне на АУАН от момента, в който е открит нарушителят, а не от момента, в който е съществувала теоретичната възможност същият да бъде открит. Това е прието и в Тълкувателно решение № 4 от 29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 3/2019 г.- „моментът на преценка на обстоятелствата – има ли данни за извършено административно нарушение и кой е неговият автор е обективен и това е момент, регламентиран от законодателя в чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Административнонаказателното преследване се изключва по давност, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя, а не от момента, в който е съществувала възможност той да бъде открит“. В този смисъл е и т.2 от Тълкувателно решение № 48/28.12.1981 г. на ОСНК на ВС, съгласно която срокът за съставяне на АУАН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Административният орган е узнал за

нарушението и нарушителя едва на 14.12.2020 г., когато е получена информацията от Агенцията по вписванията. От този момент започва да тече тримесечният срок по чл. 34, ал.1 ЗАНН за съставянето на АУАН. Поради това АУАН е съставен в рамките на законоустановения в чл.34, ал.1 ЗАНН тримесечен срок.

На следващо място не се споделят мотивите на районния съд за допуснати съществени нарушения при издаването на АУАН, касаещи дата на извършване на нарушението. Няма спор, че непосочването на датата на извършване на нарушението представлява съществено процесуално нарушение, но само когато непосочването ѝ е пречка да се индивидуализира по несъмнен начин извършеното нарушение и е довело до ограничаване правото на защита. В този смисъл преценката, дали пропускът да се посочи в АУАН дата на извършване на нарушението представлява съществено процесуално нарушение следва да се извършва винаги с оглед на конкретното нарушение и фактите и обстоятелствата по случая. В конкретния случай датата на извършване на нарушението е ясна от обстоятелствената част на АУАН, в който е посочен крайният момент на периода, в който задълженото лице е следвало да изпълни нормативноустановеното задължение. Фактите и обстоятелствата, свързани с извършеното нарушение са описани по такъв начин, че липсата на конкретно посочена дата на нарушението не би могла по никакъв начин да засегне правото на защита на наказаното лице, тъй като е ясно, в какъв срок и до кога е следвало да се изпълни задължението, а оттам и откога лицето е в неизпълнение на това свое задължение, т.е. кога е извършено нарушението.

С оглед горното настоящата инстанция намира, че оспореното решение е неправилно и следва да бъде отменено. Тъй като НП е отменено изцяло на процесуално основание, без Съдът да е изследвал материалната законосъобразност на оспорения акт, делото следва да бъде върнато на друг състав на СРС, за произнасяне по съществуващото на спора.

По исканията за присъждане на разноски за настоящата инстанция следва да се произнесе въззивният съд.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 2, т. 2, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, V-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от № 3059/07.08.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по НАХД № 13994/2021г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :